

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 126/2019-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júna 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou Kalinovou, Cukrová 14, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Co 875/2015 a jeho rozsudkom sp. zn. 23 Co 875/2015 z 19. decembra 2016 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 219/2018 a jeho uznesením sp. zn. 3 Cdo 219/2018 zo 6. decembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. marca 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou

Kalinovou, Cukrová 14, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Co 875/2015 a jeho rozsudkom sp. zn. 23 Co 875/2015 z 19. decembra 2016 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 219/2018 a jeho uznesením sp. zn. 3 Cdo 219/2018 zo 6. decembra 2018.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je v právnom postavení žalovanej stranou v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 13 C 83/2012, predmetom ktorého je nárok [REDAKOVANÉ] (ďalej len „pôvodná žalobkyňa“) na zaplatenie sumy 58 800 € s príslušenstvom. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 13 C 83/2012 z 29. apríla 2013 žalobu zamietol. Po odvolaní pôvodnej žalobkyne krajský súd uznesením sp. zn. 23 Co 310/2013 zo 4. augusta 2014 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Okresný súd po vrátení veci opätovne rozhodol rozsudkom sp. zn. 13 C 83/2012 z 5. júna 2015, ktorým zaviazal sťažovateľku zaplatiť pôvodnej žalobkyňi sumu 58 800 € spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 11. septembra 2012 do zaplatenia a uhradiť jej trovy konania. Proti tomuto rozsudku sťažovateľka podala odvolanie. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 23 Co 875/2015 z 19. decembra 2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Sťažovateľka podala proti potvrdzujúcemu rozsudku krajského súdu dovolanie, ktoré najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Cdo 90/2017 z 11. októbra 2017 odmietol. Zároveň na návrh pôvodnej žalobkyne pripustil, aby do konania vstúpila na jej miesto [REDAKOVANÉ]. Proti označenému uzneseniu najvyššieho súdu sťažovateľka podala sťažnosť. Ústavný súd rozhodol o jej sťažnosti nálezom sp. zn. IV. ÚS 323/2018 z 15. augusta 2018, ktorým zrušil druhý a tretí výrok označeného uznesenia najvyššieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd po vrátení veci rozhodol o dovolaní sťažovateľky uznesením sp. zn. 3 Cdo 219/2018 zo 6. decembra 2018, ktorým opätovne jej dovolanie odmietol.

3. Podľa sťažovateľky napadnutému konaniu predchádzalo konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 17 C 237/2009, ktoré je podstatné pre posúdenie výpovedí svedkýň v konaní sp. zn. 13 C 83/2012. Išlo o konanie vo veci žalobkyne [REDACTED] [REDACTED] proti jej vnučke [REDACTED] o vydanie sumy 60 412,93 €. V tomto konaní okresný súd rozsudkom sp. zn. 17 C 237/2009 zo 4. marca 2010 zaviazal žalovanú [REDACTED] [REDACTED] vydať žalobkyni sumu 58 753,24 € spolu s trovami konania. Keďže [REDACTED] [REDACTED] vzala svoje odvolanie späť, rozsudok nadobudol právoplatnosť.

4. Sťažovateľka nesúhlasí s tvrdeniami najvyššieho súdu, že o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania, môže ísť vtedy, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia súdu neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, a že okresný súd aj krajský súd dostatočne odôvodnili neopodstatnenosť jej argumentácie týkajúcej sa spochybňovania dôveryhodnosti žalobkyne [REDACTED] a výpovedí svedkýň [REDACTED] a [REDACTED]. V ďalšej časti ústavnej sťažnosti sťažovateľka rozsiahlym spôsobom spochybňuje vykonávanie a hodnotenie dôkazov okresným súdom týkajúce sa svedeckých výpovedí [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED]. To, že konajúce súdy nereagovali na jej námietky vo vzťahu k vykonávanému dokazovaniu, považuje sťažovateľka za prejav arbitrárnosti. Uviedla, že okresný súd porušil aj zásadu rovného postavenia účastníkov konania, lebo nevykonal dokazovanie, ktoré navrhla, resp. ňou navrhnuté dôkazy považoval za nedôveryhodné alebo irelevantné a výpovede svedkov protistrany považoval za dôveryhodné. Podľa sťažovateľky spôsob dokazovania a vyhodnocovania svedeckých výpovedí konajúcimi súdmi bol nevyvážený a jednostranný.

5. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal dočasné opatrenie, ktorým *„odkladá vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, ukladá Okresnému súdu Trnava, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia a [REDACTED] ukladá, aby sa dočasne zdržala oprávnenia priznaného právoplatným rozhodnutím“*.

6. Na základe argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po jej prijatí na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod spis. zn. 23 Co/875/2015 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod spis. zn. č. k. 3 Cdo 219/2018 porušené bolo.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 3 Cdo 219/2018, zo dňa 6. 12. 2018 a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. 12. 2016, č. k. 23 Co/875/2015, sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Trnava na ďalšie konanie...

4. Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.000,- €.

5. Sťažovateľke sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia pred Ústavným súdom SR vo výške 1.098,42 €.“

II.

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

12. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Co 875/2015 a jeho rozsudkom z 19. decembra 2016, ako aj postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 219/2018 a jeho uznesením zo 6. decembra 2018.

13. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto

písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

14. V nadväznosti na citované zákonné ustanovenie ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014).

15. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že napadnuté dovolacie konanie bolo skončené uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 219/2018 zo 6. decembra 2018, ktoré bolo sťažovateľke doručené 21. januára 2019 prostredníctvom jej právnej zástupkyne a 21. januára 2019 nadobudlo aj právoplatnosť. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súdu 26. marca 2019 (odovzdaná na poštovú prepravu 22. marca 2019), je zjavné, že bola podaná oneskorene, teda po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (zákonná lehota v okolnostiach prípadu sťažovateľky uplynula 21. marca 2019).

16. V nadväznosti na uvedené ústavnému súdu pri predbežnom prerokovaní nezostala iná možnosť, len odmietnuť ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími uplatnenými návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2019